

■ Mehmet Nuri Parmaqsız
Türkiyə

MƏNİ YALQIZ BURAXIN

Düşmüşəm bir quyuya, çıxaranım yox mənim,
Qarşımda görsəm səni, o an titrər bədənim.
Əlimə fürsət düşə, bir sözlə yox edəmə,
Bitsin artıq bu axın,
Məni yalnız buraxın.

Size çatdırılanlar, inanın ki, nağıldı,
Dəryasında üzdüyüm çat-çat oldu, dağıldı.
Qopan fırtına idi, - ayrılığı çağırdı,
Ölümüm zətən yaxın,
Məni yalnız buraxın.

Məndən eşqi sormayın, mən eşqdən nə anladım!
Qapında çox gözlədim, - nifrət o zamanlara.
Tanıyınca mən səni, düşdüm min gümanlara.
Bu eşq də sona varsın,
Məni yalnız buraxın.

Sükutun qıfıl oldu, qırılsa da qanadım,
Gözləməzdim ki, məndən sənə yaxındır yadım.
Yazdığım bu şeirdə heyif ki, yaşar adın,
Eşqi yandırır-yaxır,
Məni yalnız buraxın.

SƏNDƏN BAŞQASI YALAN

Bütün varlığım ilə könlümü verdim sənə,
Səndən başqası yalan, anla bunu, bil bunu.
Eşqə xəyanət çətin, hələ mənim gözümdə
Səndən başqası yalan, anla bunu, bil bunu.

Hər an səndəyəm, gözəl, yoxluğuma sıxılma,
Dəvə durub daş yıxar, sən eşqindən yıxılma.
Məni eşqində boğub, başqasına sığınma,
Səndən başqası yalan, anla bunu, bil bunu.

Şeirdə nə desəm də, eşqimi anlatmaram,
Mənliyimə hopmusan, səni məndən atmaram.
Nə qədər can atsam da, gül üzünə çatmaram,
Səndən başqası yalan, anla bunu, bil bunu.

Bir zamanlar könlümə aşiq olma deyəndim,
Bu duyğunu, sevgimi, bil ki, səninlə yendim.
Sənin sədaqətindən səni sevmək öyrəndim,
Səndən başqası yalan, anla bunu, bil bunu.

Sevgin məndə inan ki, bir şair oyatmışdır,
Ayrılığın qəlbində həsrət odu çatmışdır.
Eşqin məni bir sevda dəryasına atmışdır,
Səndən başqası yalan, anla bunu, bil bunu.

Bir desənə mən səni necə unuda billəm,
Məzara girsəm belə, tək sənle yata billəm.
Məhşər günü tək sənin əlindən tuta billəm,
Səndən başqası yalan, anla bunu, bil bunu.